

Tiberiados bendruomenė Maldos bendrystė

Brangūs draugai, Kristus prisikėlė!

Džiaugiamės galėdami po vasaros pasidalinti su jumis keletu naujienų. Ši kartą žinių iš stovyklų yra mažiau, kad daugiau vietos būtų skirta ateinančių metų kryptims. Iš tiesų Baltriškėse nėra dviejų vienodų metų. Vėl keisis mažos mūsų bendruomenės sudėtis: bus keletas išvykstančių, bet bus ir atvykstančių ir net keletas praeivių, kol galiausiai sulauksime sugrįžtančiųjų... Nuo liepos mėnesio br. Mišelis jaučiasi labai pavargęs, jam nustatytas perdegimas. Jam reikia laiko, kad galėtų su tuo susitvarkyti. Juo gerai pasirūpinta, kelis mėnesius gyvena už bendruomenės ribų ir mūsų maldos yra su juo, kad jis tvirtai pasveiktų. Po ilgų ištikimos tarnystės metų br. Jonas nuo Kalėdų turės galimybę išeiti šabo metams (žr. jo straipsnį toliau), kurie pašvęstajame gy-

Br. Egidijus ir br. Gonzagas kopūstų ir moliūgų lauke

venime yra vienas iš įprastų pašaukimo atnaujinimo etapų. Jam irgi linkime malonės laiko.

Asmeninių ir bendruomenės poreikių derinimas, be abejo, yra sudėtinga ir niekada nesibaigianti užduotis. Tačiau faktas lieka faktu, kad bendruomenę sudaro žmonės, kurių orumas išlieka svarbiausias. Štai kodėl mūsų bendruomenė juda lėtai, kaip ir kiekvienas žmogus. Todėl reikia tikėtis, kad bėgant metams, po br. Vido 2019 m., br. Frederiko 2021 m., br. Mišelio ir br. Jono 2023 m., vėl iškils panašių poreikių. Trumpai tariant, šiais metais mūsų stabilų branduolį sudarys keturi žmonės. Kita vertus, naujo impulso sulauksime iš br. Vytauto, kuris birželio 8 d. Lietuvoje duos amžinuosius įžadus ir prisijungs prie mūsų nuo 2023 m. advento (žr. jo straipsnį toliau). Labai tuo džiaugiamės. Koks ilgas ir gražus buvo kelias, kad tai įvyktų.

Ne mažiau svarbus iššūkis bus nuolatinio kunigo nebuvimas Baltriškėse, kadangi sakramentai yra mūsų gyvenimo ir misijos šerdis. Laimei, Belgija dosniai išipareigojo atsiųsti br. Egidijų iki advento pradžios, o vėliau br. Emanuelį iki kovo mėnesio... o paskui žiūrėsime... Taigi nuo spalio mėnesio nebeturėtume turėti ilgo laikotarpio be mišių. Vis dėlto anglų ir prancūzų kalbos su vertimu į lietuvių kalbą šiemet taps norma. Apskritai, iš provincijos gilumos Baltriškės įgaus papildomą egzotikos atspalvį, kuris

gali daugiau pritraukti nei išgąsdinti. Bet kuriuo atveju, geriau apie tai šypsotis... O aš savo ruožtu neabejoju, kad sveitingumas su meile apims mūsų ribotumą... Netgi esu tikras, kad šiemet dar bus gera atvykti ir gyventi Baltriškėse. Vis dėlto drįstu tikėtis, kad šie nesklandumai mus paruoš stabilėnėms bendruomenėms struktūroms.

Visa tai netrukdo mums turėti planų net ir šiais konkrečiais metais. Pirmiausia norime ir toliau jus priimti, nes esame čia su jumis ir dėl jūsų. Tačiau, kaip jau supratote, dėl savo mažumo turėsime elgtis atsargiai. Pasakyti „ne“ geram prašymui visada sunku ir dėl to tenka apgailestauti. Kadangi galime išsilaikyti tik tada, jei mūsų broliškas gyvenimas yra tvirtas, jei mūsų dvasinis gyvenimas – gyvas. Tai gi tai mūsų prioritetas, kuriam reikia laiko ir energijos: sustvirtinti pamatus, nematomus, bet leidžiančius visa kita. Šiomis dienomis, artėjant žiemai, Baltriškės nuostabiai nusidažo rudens spalvomis, nes jas drėkina nematoma sula. Ačiū už draugystę ir maldas.

Brolis Ivanas

Misionieriškos atostogos

Koks džiaugsmas buvo grįžti iš Monrealio ir praleisti du mėnesius atostogaujant Baltriškėse su broliais, draugais ir Lietuvos grožiu bei turėti galimybę įsitraukti į turiningą šios vasaros misiją. Vėliau sekė stovyklos, kurių kiekviena turėjo savitą atspalvį.

Kartu su skautų pagalba įveikėm didelius darbus Savičiūnuose

Paauglių baidarių stovykla su broliu Jonu ir broliu Joakimu bei puikia savanorių ir virėjų komanda (o vaikų stovykla buvo su kitais broliais ir savanoriais Baltriškėse), buvo proga išsijausti į šventojo Petro mokyklą ir išsiklausyti į Jėzaus kvietimą: „Irkitės į gilumą“. Net neįsivaizdavau, kad irklavimas – toks fizinis išbandymas! Tačiau koks grožis ant vandens, pakrantėse ir stovyklavietėse. Viena rytą nuėjau prie upės nusimaudyti ir pamačiau tris tulžius! Mane sujaudino misija Salake: kai mūsų paaugliai sukvietė vietinius gyventojus į adoracijos ir susitaikymo vakarą, prie mūsų prisijungė kiti paaugliai iš kaimo. Buvo jautru klausytis, kaip paaugliai liudija savo tikėjimo kelią ir gausiai eina išpažinties. Taip pat buvome maloniai nustebinti, kai per pastutinį vakarą prie laužo pamatėme, kad tiek daug jų išpa-reigojo visus metus kasdien melstis, nešioti kryželį, sekma-dieniais eiti į Mišias arba kartą per mėnesį eiti išpažinties. Palaimink juos, Viešpatie!

Praėjus kelioms dienoms po stovyklos, ne mažiau reikšmingas buvo ir 26 skautų iš Belgijos priėmimas. Jie ne

tik labai padėjo mums įgyvendinti keletą projektų, bet ir turėjo galimybę patirti gilią dvasinę ir žmogišką patirtį. Kiekvieną vakarą su broliu Ivanu susitikdavome su jais ir vesdavome jiems pokalbį apie draugystę, šventosios istorijos pažinimą, gyvenimo ir pašaukimo prasmę, stiprybę ir drąsą, maldą ir susitikimą su Kristumi. Tai, kartu su brolių dalyvavimu maldoje, suteikė jiems tokią stovyklą, kokios nėra buvę. Mums liko malonūs prisiminimai apie jaunuolius, kurie buvo labai atviri. Telaimina juos Viešpats!

Kalbant apie jaunimo stovyklą, šiomet dėl Pasaulio jaunimo dienų Lisabonoje, ji vyko nedidelėje grupėje, be Austėjos-Veronikos (16 m.) krikšto džiaugsmo, norėčiau su jumis pasidalyti susitikimu, kuris mane giliai sujaudino ir man liko kaip pasitikėjimo ir tikėjimo palyginimas. Tai įvyko per pirmąją stovyklos dalį, kai tris dienasėjome pėsčiomis iš Ignalinos į Baltriškes. Paskutinį vakarą po sunkios dienos žygio, per kurį lietus ne tik mus prausė, bet ir klaidino, vesdamas mus 10 km nuokrypiais, pagaliau pasiekėme Salaką. Po mišių mums teko rinktis: eiti prašyti maisto ir nakvynės arba eiti į „Aibę“ ir prašytis pas draugus. Jaučiu, kad mums reikia kartu atlikti tikėjimo akta, patirti su šiais jaunuoliais kūno ir kraujo patirtį, kuri jiems paliks daugiau nei pamoką apie Apvaizdą, Dievo, kuris globoja ir aprūpina, gerumą. Kartu meldžiamės, kad patikėtume savo elgetavimą, prašydami Viešpaties, kad galėtume sutikti žmogų, kuris bus Apvaizda mums ir kuriam mes patys būsimė Apvaizda. Trečiajame name sutinkame Rimą.

Ji mums iš karto pasakoja, kad yra intravertė, kad kenčia fiziškai ir kad nedrįsta mūsų priimti. Pasikalbėjus keliais žodžiais, prisistatome ir ji, parodydama vienam iš jaunuolių savo namus, mus priima. Tą naktį visi turėjome čiuzinį, ant kurio galėjome patogiai išsimiegoti! Rima

taip dosniai atvėrė mums savo namus ir širdį. Prie stalo ji mums papasakojo apie savo dvasinį gyvenimą ir apie tai, kaip jautė trauką melstis Tėvui, bet kaip sunku buvo rasti žmonių, kurie ją suprastų ir galėtų vesti šiuo keliu... Tai buvo išties gilus pasidalijimas, kurį užbaigėme naktine malda. Kai kitą rytą išeisime, būsime patyrę intensyvią susitikimo akimirką dėl savo sprendimo prašyti ir gauti, dėl Rimos sprendimo priimti ir duoti. Mus sujaudino mūsų sprendimas eiti prašyti, mūsų pasitikėjimas dangiškuoju Tėvu, kuris ap rūpina, ir Rimos sprendimas mus taip dosniai priimti. Palaimink ją, Viešpatie! Galėjome ir elgtis kitaip, nebuvo nuodėmė eiti į parduotuvę ir miegoti pas draugus, tačiau patyrėme tai, kas liks mums visam gyvenimui: apsispręsti palikti erdvės, su pasitikėjimu patikėti trūkumą Viešpačiui ir gyventi aktyviai laukiant malonės, kuri Viešpačiui yra galimybė su mumis ir per mus meilės jėga sukurti kažką naujo.

Būtent šioje meilės stiprybėje, kurią šią vasarą patyriau ir mačiau Lietuvoje pas savo brolius, vaikus, paauglius, poras, šeimas ir daugybę kitų žmonių – šioje stiprybėje paragavus Jėzaus gyvenimo ir Jo sakramentinio bei broliškojo Buvimo, sveikinu jus iš Monrealio, kur grįžau paskutiniams savo formacijos metams.

Ir net neturėjau laiko papasakoti apie nuostabią šeimų stovyklą... Palaimink juos, Viešpatie! Dėkoju už jūsų draugystę ir maldas, kurios mus palaiko arti! Palaimink mus, Viešpatie!

Brolis Frederikas

Šabo metai

Sveiki, brangieji broliai ir seserys Kristuje! Bendruomenėje esu jau keturiolikti metai, iš jų aštuoni jau Lietuvoje. Dauguma jau įsivaizduojate, koks aktyvus yra mūsų gyvenimas Tiberiados bendruomenėje – tiek misija, tiek bendruomenės gyvenimas! Bendruomenėje nešiau nemažai atsakomybių, tad tam tikras nuovargis irgi ateina. Jau kelis metus galvojau apie laiką pailsėti, atsitraukti nuo visų šių rūpesčių. Antra priežastis yra troškimas atsinaujinti Kristuje. Labai daug dvasiškiai duodame, bet kartais reikia ilgesnio laiko gerai „pasikrauti“ ir pačiam. Ir visa tai man yra labai svarbu, kad galėčiau dar geriau, su naujomis jėgomis, tarnauti. Bendruomenė mane šiems metams paleidžia jau nuo sausio mėnesio. Šiems metams nubrėžiau sau tris punktus:

- Poilsis ir mokslas, kuris vyks Prancūzijoje, „Notre Dame de Vie“ bendruomenėje.

- Piligrimystė – mintis yra nueiti Šv. Jokūbo kelią, kaip laikas, skirtas apmąstyti visa tai, ką jau esu bendruomenėje patyręs ir padėkoti už visa tai Viešpačiui.

- Savanorystė – papūti kokioje kitoje bažnyčios realybėje, praturtinti save per tokias patirtis, tik kol kas dar tiksliai nežinau kur.

Visa tai pavedu jūsų maldoms, nes Baltriškės šiuo metu tikrai išgyvena nepaprastą laikotarpį. Ir aš nešiosi jus savo maldose. Ačiū jums visiems, Kristaus begalinėje meilėje.

Brolis Jonas

Baltriškių remontai

Mieli draugai, prieš metus kreipėmės į jus su prašymu paremti bendruomenės remontus ir jūs dosniai atsiliepėte. Jūsų dėka surinkome daugiau nei 15 tūkst. eurų, tad galėjome atlikti šiuos darbus. Perdažėme bažnyčią, mokyklą ir kleboniją. Kadangi pastatai yra mediniai, šiuos priežiūros darbus tenka atlikti periodiškai. Ištikimai dažymo darbus atliko Vaidas su draugais, taip pat prisidėjo ir du jaunuoliai - Juozapas bei Vainius. O tuo tarpu, Gediminas, visą vasarą permūrijo šventoriaus akmenines siūles, nes akmenys ir siūlės jau buvo pradėję byrėti. Tomas, Marius ir Juozapas buvo laimingi ir didžiavosi, jog galėjo prisidėti prie bažnyčios šventoriaus mūro darbų. Brolis Jonas sode, šalia bažnyčios, pasodino įvairių vaismedžių ir vaiskrūmių. Brolis Joakimas rūpinasi įgarsinimu, kad žmonės per mišias gerai girdėtų. Naujasis traktoriukas-

zoliapjovė jau puikiai darbuojasi. O kluono statybų projektas gerokai pasistūmėjo į priekį. Tačiau, didžioji dalis statybos darbų dar laukia ateityje ir mums vis dar bus reikalinga jūsų pagalba. Bendruomenės tinklapyje, paramos puslapyje, rasite įgyvendintus darbus:

www.tiberiade.lt/parama.

Vainius ir Juozapas džiaugiasi galėdami rūpintis Baltriškių bažnyčia

Šiais metais buvo atlikta daug priežiūros ir remonto darbų, tačiau visų pirma, vedant br. Joakimui, bendruomenė baigia projektuoti būsimo brolių namo projektą. Dabar belieka tik laukti generalinės kapitulos pritarimo ir kreiptis dėl statybos leidimo. Labai to laukiame. Tačiau judėdami į priekį labiausiai rūpinsimės, kad statant namus būtų išgyventa Evangelija. Mums vis dar reikės daug solidarumo, žinant, kad šį pastatą statome ne tik sau, bet ir visai bendruomenei, broliams, kurie netrukus atvyks ir sugrįš, o taip pat ir Lietuvos Bažnyčiai.

Stengiamės, kad ši vieta visiems žmonėms būtų graži, jauki ir ilgai tarnautų. Nuoširdžiai dėkojame už pagalbą ir toliau meldžiamės už jus. Būkite gausiai palaiminti!

Brolis Vidas

„Eikite sau vieni į negyvenamą vietą ir truputį pailsėkite“ (Mk 6,31)

Prancūzų kalbos žodis „atostogos“ („vacances“) kilęs iš lotynų kalbos žodžio „vacare“: „būti tuščiam“, „išsipilti“ (šis žodis sutinkamas ir lietuvių kalbos žodyne „vakuumas“). Religine prasme tai reiškia tuštėjimą, kad bū-

Viešnage Tamié trapistų vienuolyne

T. Viktoras veda broliams rekolekcijas

tume pripildyti Viešpaties. Mat kaip Viešpats gali mus pripildyti, jei esame pilni savęs? Taigi, kad Jam tektų pirmoji vieta, nes Jis prašo, kad Jį mylėtume visa širdimi, dera išsivalyti, išvalyti savo rūpesčius, įprastą misionierišką ar nemisionierišką veiklą pagal paties Jėzaus kvietimą: „Eikite sau vieni į negyvenamą vietą ir truputį pailsėkite“. (Mk 6, 31)

Taigi po savaitės susitikimo Belgijoje, skirto visai bendruomenei, išvykome į Tamié, trapistų abatiją Prancūzijos Alpe. Aplinkos pakeitimas buvo garantuotas: vienuolynas įsikūręs 900 m aukštyje, Aukštosios Savoijos regiono pakraštyje, kalnuotame regione, palankiame kontempliacijai, nuostabai ir šlovinimui... Viešpatie, kaip galime nešlovinti Tavęs už visus Tavo kūrinius, o ypač už seserį Saule, kuri ištikimai vykdė savo misiją? Už šaltinius ir paukščius, už kalnus ir vienuolių giesmę, keliančią mus į Tave?

Kasdien ryte ir vakare tėvas Viktoras, buvęs Tamié abatas, mus supažindindavo su vienuoliškojo gyvenimo pagrindais. Mane ypač sujaukino jo pašvęstojo gyvenimo liudijimas – jis spindi. Jis atspindi Kristaus šviesą, ir mes mielai būtume pasistatę palapines Tamié, jei Viešpats nebūtų mūsų pakvietęs toliau, į Šveicariją.

Po savaitės iš Prancūzijos Alpių išvykome į Šveicariją. Turėjome draugų paskolintą namelį, iš kurio galėjome aplankyti Valais regioną. Vėlgi kraštovaizdis buvo nepaprastas. Vienas geriausių mūsų susitikimų buvo su Klara, belgų paš-

veštaja, kuri mane nustebino savo misionieriška įtaka Bažnyčiai Šveicarijoje. Be abejo, tai lėmė jos paslėptas gyvenimas su Kristumi.

Šis laikas Šveicarijoje buvo gera proga išsiklausyti vienam į kitą:

skyrėme laiko išreikšti tai, kas mums svarbu gyventi kaip Tiberiados broliams – vienybė su Kristumi dvasiniame ir broliškame gyvenime. Iš to išplauks misija. Trumpas anekdotas šia tema: dieną prieš mūsų išvykimą, per Kryžiaus garbinimo šventę, man vaikštinėjant kalnuose, grupė vaikų su mokytoja paklausė manęs, ar šis vėrinys yra mano. Atsakaiu, kad šis vėrinys yra rožinis ir kad jis padeda man melstis. Tada jie manęs paklausė, ar nenoriu būti jų tikybos mokytoju. Ar tai reiškia, kad vaikai labiau trokšta Dievo nei to, kad kas nors jiems kalbėtų apie Dievą? Jėzus yra jų artimiausias draugas ir Jam reikia, kad mes Jį labiau mylėtume...

Galiausiai tėvo Viktoro žodis: „Gera žydėti ten, kur Viešpats mus pasodino“. Gera buvo širdyje išgirsti: „Sodinu tave Baltriškėse, kad ten ne tik žydėtum, bet ir duotum vai-

sių“. „Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo manęs atsiskyre, jūs negalite nieko nuveikti“ (Jn 15).

Brolis Gonzagas

Kultūrų mišrainė Portugalijoje

Liepos pabaigoje, kartu su broliu Jonu leidomės į kelią link jaunimo dienų Lisabonoje! Iki mus priimančios parapijos Portugalijoje, man, kuris kelionę pradėjau iš Belgijos, keliaujant tiesiai per aplinkui, žeme ir oru, užteko sukarti vos 5500 km!!! Keliavome kartu su Jono Pauliaus II piligrimų centro grupe.

Nuo rugpjūčio jau tikriausiai daug matėte ir girdėjote apie Pasaulio jaunimo dienas. Tad pasidalinsiu su jumis trimis susitikimais, kurie leis pažvelgti į šį renginį kitu kampu.

Pirmasis – mano susitikimas su „Tik-tok‘o“ pasauliu. Popiežius Pranciškus savo kalbose jaunimui kalbėdamas apie socialinius tinklus sakė: „Kiek daug vilkų slepiasi po netikro gerumo šypsenuimis, kurie sako, kad žino, kas jūs esate, bet nemyli jūsų, užsimindami, kad jumis tiki, ir žada, kad kažkuo tapsite, tik palieka jus vienus, kai jūs jiems nebeįdomūs. Tai virtualios iliuzijos ir turime būti atsargūs, kad neleistume savęs apgauti, nes šiandien daugelis mus traukiančių ir laimę žadančių realiųjų vėliau atsiskleidžia kaip tai, kas jos yra: tuštybės, muilo burbulai, nereikalingi dalykai, nenaudingi

dalykai, kurie palieka mus tuščius viduje“. Kad geriau suprasčiau apie ką Popiežius kalba, nusprendžiau susipažinti su šia kultūra. Susiradau žmonių, kurie įnikę savo išmaniuosiuose vis kažką ten „scroll‘ino“ ir paprašiau mane supažindinti su ponu „Tik-tok‘u“. Nusigandau pamatęs, kaip ten žmonės gyvena. Dauguma vaizdelių rodė žmones, kurie tiesiog tyčiojasi iš savęs! Tiek daug neskoningo humoro ir t.t. Bet iš patirties žinau, kad susidūrus su kita kultūra nereikia pasiduoti pirmam išpūdžiui. Tad „scroll‘inu“ toliau, kad geriau suprasčiau ir atrasčiau tos kultūros grožį. Ir radau! Pasirodo, tarp tūkstančių pasiūlymų, kartais yra tikrai gražių, meniškų nuotraukų ar juokingų pokštų. Bet visgi tas ponas „Tik-tok‘as“ man šiek tiek priminė Indijos aukso ieškotojus, kurie juvelyrų kasyklų nuotėkose ieško aukso iki kaklo pasinėrę į juoda, klampią ir dvokiančią masę. Aš nusprendžiau pasilikti prie lietuviškos žemdirbio dvasios ir gražinės telefoną, grožėjausi vaizdais pro traukinio langus.

Kitas, dar įdomesnis, susitikimas įvyko vakare, prie didžiojo Lisabonos stadiono, kur turėjo vykti didžiulis šlovinimo koncertas, į kurį buvo galima patekti tik su bilietais. Atlydėję Luka, kuris turėjo bilietą, mes su broliu Jonu ruošėmės keliauti į miestą ieškoti veiklos, kur mūsų nereikalautų bilietų. Bet... aš iš viso be ryšio, o brolio Jono telefonas nepajėgus įjungti Jaunimo dienu programėlę, kurioje pateikta visų veiklų programa. Reiktų kažko paprašyti pagalbos. Apsidairiau aplinkui – vien ispanai. Vėl iš patirties žinau, kad retas ispanas kalba anglų ar kita kalba nei ispanų. Pamatau pora vienuolių, gal kartais jos bent žodį prancūziškai ar angliškai? „No, no, sólo en español“. Ką gi daryti? Širdy jau ky-

la murmėjimas: „Ach tie ispanai, užsidarę savam pasaulėly, neatsiveria kitiems, kitoms kalboms ir t.t.“ Bet popiežius vis ragina: „Eikit, susitikit, nebijokit“. Užkalbinu „šaikele“ jaunimo. Ir, o džiaugsme, vienas iš jų šiek tiek kalba angliškai! Paaiškinu jam situaciją, kad neturim bi-

lietų, norim kažką nuveikti, bet be telefonų nežinom, į kurią pusę eiti... O jis su ispanišku entuziazmu sušunka: „Aijajaj, mes turim keletą laisvų bilietų, nes daug iš mūsų grupės neatvyko! Prašom, galite eiti į koncertą.“ Persimetam dar keletą žodžių su ta grupele ir, pasirodo, viena mergina kitamet su „Erasmus“ programa atvažiuos į Lietuvą studijuoti!

Paskutinis kultūrų susitikimas įvyko laukiant jaunimo dienų baigiamąjo vakaro. Įsikūrėme mums paskirtoje zonoje, tiesiai priešais ekraną. Aplinkui vien kuprinės, miegmaišiai ir žmonių jūra, muzika, didžiulis lauko ekranas. Nežmoniškas karštis, vieni jaučiasi kaip paplūdimy – deginasi, kiti eina atsigavint į vandens punktą, kuris visai šalia mūsų. Galvoju, ką čia dabar reikės veikti šioje įdomioje jaunimo festivalio kultūroje? Ir netikėta staigmena: vandens punkte čiaupai įrengti, vanduo bėga, bet nėra kur jam nubėgti. Tvinstam! Bala vis didėjo ir grasino užlieti visus mūsų miegmaišius. Staiga iš kažkur atsiranda... kastuvas. Atsiraitojam rankoves ir kimbam į darbą. Štai ir Tiberiados – kaimo darbininkų dvasia, šiame didžiuliame festivalio šurmuly. Iškasam gražų griovį, naktis bus sausa.

Tai tokie gražūs skirtingų kultūrų susitikimai, apšviesti Evangelijos ir popiežiaus raginimų ir praturtinę kiekvieną, kuris leidžiasi į susitikimo nuotyki.

Kelionė į jaunimo dienas buvo gera treniruotė prisiminti lietuvių kalbą. Man jos jau greit prireiks, nes gruodžio pradžioje atvykstu į Lietuvą. Po devynių metų, praleistų Belgijoje, esu kviečiamas prisijungti prie bendruomenės Baltriškėse. Iki greito Lietuvoje!

Brolis Vytautas

KALENDORIUS

Spalis

02 d. Brolis Egidijus Lietuvoje iki gruodžio 6 d.

06-08 d. Mokiniai iš Radviliškio

14-15 d. Pjūties vaikų savaitgalis

16-20 d. AA stovykla

23-29 d. *Nazareto savaitė (be priėmimo)*

31-02 d. Visų Šventųjų stovykla jaunimui

Lapkritis

03-05 d. Įsipareigojusių šeimų savaitgalis

07 d. Medeinos mokyklos mokiniai

10-12 d. Kauno JPII jaunimo centras

10-12 d. Dievo Motinos komanda

17-19 d. Bernardinų vyrai

17-19 d. Utenos Alfa kurso sutvirtinamieji

20-26 d. *Nazareto savaitė (be priėmimo)*

Gruodis

01-03 d. Adventinis porų savaitgalis

06 d. Brolis Emanuelis Lietuvoje iki kovo mėnesio

08-10 d. Bendrakeleiviai

13-15 d. Misijos mokyklose

15-17 d. Grupė iš Latvijos

16-17 d. Paauglių savaitgalis

18-24 d. *Nazareto savaitė (be priėmimo)*

29-01 d. Jaunimo Naujųjų metų stovykla

MALDOS INTENCIJOS

1. Viešpatie, patikime tau Romoje vykstantį Sinodą. Suteik mums malonę kurti vis labiau brolišką Bažnyčią, kurioje kiekvienas jaustųsi išklaustyas ir kurioje visi kartu jaustų Tavo Šventosios Dvasios dvelksmą.
2. Viešpatie, palaimink visus, kurie praėjusią vasarą dalyvavo stovyklose Baltriškėse: vaikus, paauglius, jaunimą, šeimas. Padėk jiems pasinaudoti gautomis malonėmis, kad galėtų gyventi su Tavimi ir liudyti Tave kasdienybėje.
3. Viešpatie, meldžiame Tave už visus mūsų Gerardarius, kurie kasdien mums padeda, o ypač už šiais metais atliktus remonto ir priežiūros darbus.
4. Viešpatie, meldžiamės už kiekvieną iš brolių Lietuvoje. Sugražink sveikatą br. Mišeliui ir suteik jam kūno ir sielos stiprybės sekti Tavimi. Palaimink br. Jono šabo metus, br. Frederiko mokslus ir brolius, kurie budės Baltriškėse maldoje, broliškame gyvenime, darbe ir sveikume.
5. Viešpatie, dėkojame Tau už netrukus atvyksiantį br. Vytautą. Palaimink šiuos kelis mėnesius iki amžinųjų įžadų, suteikdamas jam džiaugsmą amžinai atsiduot Tau bendruomenėje.

